

1996 og efterfølgende ved spørgsmål nr. S 1270 af 30. januar 1998, er spørgeren selvstændigt særdels interesseret i at høre ministerens mening i denne sag nu, da spørgeren, forudsat artiklen i Landbrugsmagasinet er korrekt, ikke længere kan henholde sig til ministerens tidligere besvarelser til spørgeren, men må forvente, at ministeren får koblet forvaltningen af EU's støtteordninger og den danske landbrugslov sammen.

Svar (22/ 5 98)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Det er ikke muligt generelt at koble EU's hektarstøtte – og dyrepræmieordninger sammen med den danske landbrugslov, således at der alene kan udbetales støtte til lovlige bedrifter.

Dette fremgår klart af indholdet af den relevante forordning sammenholdt med Kommissionens svar (af 16. november 1992) på en dansk forespørgsel (af 2. november 1992) om spørgsmålet om kobling mellem de to systemer.

Ifølge Kommissionen vil det kun være muligt at nægte udbetaling af hektarstøtte i de – meget begrænsede – tilfælde, hvor der er tale om oversiddelse af en meddelt frist for afhændelse af den »overskydende« ejendom/ophør med den ulovlige forpagtning (der var i alt 10 sådanne tilfælde i 1997).

En generel kobling af de to systemer er således ikke mulig.

Med hensyn til begrundelsen for spørgsmålet bemærkes, at det ikke er korrekt, at det »var stærke danske interesser, der i 1992 fik ødelagt muligheden for effektivt at sikre, at landbrugsloven blev overholdt«.

Det var alene hensynet til at få en lovlig administration af hektarstøtteordningen, som var afgørende for henvendelsen til Kommissionen og fastlæggelsen af de endelige regler om udbetaling m.v.

Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at landbrugslovens regler skal håndhæves efter denne lovs bestemmelser så godt som muligt ved anvendelse af samtlige til rådighed stående oplysninger, herunder oplysningerne fra EU-direktoratets registre.

Ad spm. nr. S 1515

Fra statsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Ulla Tørnæs stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (1. samling), forhandlingerne side 4488, lød således:

Til statsministeren (17/2 98) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil statsministeren redegøre for, i hvilke offentlige råd og nævn der findes en aldersmæssig grænse for ældres deltagelse, samt om statsministeren finder det rimeligt at diskriminere denne del af befolkningen på baggrund af alder?«

Supplerende svar (12/ 5 98)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der er den 19. februar 1998 givet spørgeren et foreløbigt svar.

Ministerierne har gennemgået lovgivning, vedtægter, cirkulærer m.v. indenfor ressortet og Statsministeriet har modtaget nedenstående oplysninger. Det fremgår af materialet, at i mange ministerier er der ikke fastsat nogen aldersgrænse for deltagelse i arbejde i offentlige råd og nævn.

Min holdning er, at der ikke bør diskrimineres efter alder – hverken i den offentlige sektor eller i andre dele af samfundslivet.

Jeg mener ikke, at der i ministeriernes oplysninger er belæg for antagelse af, at der diskrimineres. I situationer, hvor der er fastsat en aldersgrænse for udførelsen af hvervenerne som medlem af råd og nævn, er aldersgrænsen i næsten alle tilfældene i overensstemmelse med eller henvisende til tjenestemandsløvens regel om pensionering ved opnåelse af 70 års alderen, dvs. den almindelige pligtmæssige afgang for ansatte i det offentlige tjeneste.

Arbejdsministeriet:

Ingen råd og nævn med aldersmæssig grænse. Arbejdsministeriet bemærker, at i det omfang, der i råd eller nævn sidder repræsentanter for arbejdsløsheds-kasserne, vil arbejdsløshedsforsikringslovens øvre aldersgrænse for medlemskab (indtil det fyldte 67. år) være gældende.

Arbejdsministeriet finder det i øvrigt ikke nødvendigt med en formel aldersbegrænsning i